

De jugar al Girona a poder ser campions del món amb Espanya

Pedro Porro, Álex Baena, Èric Garcia i Pau Cubarsí, amb passat al primer equip i al planter blanc-i-vermell, poden aconseguir demà al vespre contra l'Argentina coronar-se amb el títol del Mundial

Ben segur que entre els seguidors blanc-i-vermells s'han sentit comentaris tipus «a Segona en Baena anava sobradíssim» o «en Porro era molt jove però ja se li veien coses». Segurament tenen raó. Com també és veritat el que recorda sempre Èric Garcia, que no seria qui és sense l'any al Girona (23-24). Una cessió ben profitosa en què va col·laborar, i de quina manera, a viure la millor temporada de la història del club i la classificació per la Lliga de Campions. El préstec estava emparaulat per allargar-se un altre any. Per què no va tornar el curs següent? Això es mereix gairebé un capítol de Crims. Fos com fos, el de Martorell va jugar 31 partits i va fer 5 gols a Montilivi, on encara se'l va poder veure a la llotja la temporada passada. El blaugrana, això sí, és un dels pocs jugadors, juntament amb els porters Raya i Joan Garcia, Víctor Muñoz, Martín Zubimendi i Alejandro Grimaldo, que encara no han debutat en aquest Mundial. Baena i Vidreres El lligam entre Baena i Girona continua ben fort. Cedit pel Vila-real el curs 21-22, va ser peça clau per a Michel en l'ascens a Primera Divisió (45 partits, 5 gols i 7 assistències). L'andalús de seguida va tornar a Vila-real i després de tres anys d'adaptació a Primera, va fer el salt a l'Atlètic. De la Fuente, que el coneix bé de les categories inferiors, sempre hi ha confiat i el té com a titular. Baena manté un vincle fort amb Girona i, a part de recomanar Morante que fitxés pel club, se'l pot veure sovint per Vidreres, on hi guarda bones amistats. Girona també va ser el trampolí cap a l'elit per a Pedro Porro. Fitxat per Albert Sírria del Rayo pel juvenil del Girona, de seguida va esbotzar la porta per fer el salt al filial al Peralada, a Segona B i debutar en Copa amb Pablo Machín. Només s'hi estaria cinc partits perquè, de seguida, el Girona el va promocionar al primer equip i amb Eusebio viuria el seu primer curs a la màxima categoria (35 partits i un gol). El descens faria que el City el comprés en propietat per cedir-lo al Valladolid i continuar la carrera a l'Sporting de Lisboa i ara al Tottenham Hotspur. Cubarsí, tres anys al planter Pau Cubarsí, mai ha tocat el primer equip del Girona, tanmateix, el seu sentiment cap al club és fort i no se n'ha amagat mai. Cubarsí va pertànyer al Girona durant tres temporades (de benjamí a aleví) des que hi va arribar el 2015 procedent del Vilablareix i fins que els informes de Javi García i Miquel Barcons van convèncer el Barça per captar-lo el 2018. Amb només dinou anys i consolidat ja al primer equip blaugrana des de fa tres exercicis, la temporada passada va evidenciar el seu sentiment cap al club blanc-i-vermell quan va marcar a Montilivi i no ho va celebrar i també en unes declaracions en què desitjava que l'equip pogués esquivar el descens a Segona Divisió contra l'Elx. Cubarsí ja va guanyar la medalla d'or als Jocs Olímpics de París.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2026/07/18/jugar-girona-campions-mon-amb-132562663.html>